

Poštarina plaćena u gotovom.

SAMOBORSKI LIST

God. XXIII.

U Samoboru, 15. lipnja 1926

Br 12.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 20 D. — Plativo i tužilo u Samoboru

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Proslava Perkovčeve stogodišnjice u Samoboru.

U nedjelju 13. o. m. proslavljena je na svečani način u Samoboru stogodišnjica rođenja vrlog hrv. rodoljuba, književnika i političara Ivana Perkovca.

U 1/2 11 sati sakupiše se sva naša domaća društva te mnogobrojno odlično naše građanstvo obojeg spola u vijećnici trg. poglavarstva. Predsjednik Hrv. čitaonice veleč. g. župnik i dekan Milan Zjalić otvorio je akademiju lijepim govorom i pozdravio sve prisutne, koji svojim prisućem odaju svoje poštovanje velikom našem pokojnom patrioti Ivanu Perkovcu.

Gdjica Mihela Bašić vrlo je lijepo deklamovala krasnu Preradovićevu pjesmu u čast Ivanu Perkovcu: „Duh naroda opet niknu nikom“.

Nakon toga iznio je g. doktor Stjepan Orešković u slogu, kako je samo on kadar to predavati, opširno život i djela te borbu i konačnu smrt slavnog našeg Perkovca. Ovo je predavanje saslušano od prisutnog našeg građanstva koje je vijećnicu dupkom napunilo sa velikim interesom a na svršetku sa poklikom: slava Ivanu Perkovcu! — Na zaključku akademije zahvalio je predsjednik g. Zjalić g. dru. Oreškoviću za njegovo predavanje, gdjici Bašić za deklamovanje, a građanstvu za lijepi i patriotski

odaziv da se ova spomen-slava ovako lijepo i Perkovca dostojno provesti mogla

Društva se svrstase u povorku te podoše u župnu crkvu, gdje se služila misa za pokoj duše velikog pokojnika. „Jeka“ pjevala je misu (mješoviti zbor) od Foerstera. Iza svete mise pošla su sva društva i veliki broj ostalog građanstva na župno groblje, na grob Perkovca. Ovdje je govorio predsjednik „Hrv. čitaone“ g. Hrčić Fran. Napose je istaknuo čelik karakter i veliko poštenje, te samoprijegor Perkovca. U njega morali bi se ugledati i kao uzor uzeti svi Hrvati. „Jekin“ muški zbor otpjevao je vrlo skladno „Čuj nas Gospodine“, a zatim se povorka povratila pred trgovišnu vijećnicu. Pred vijećnicom poredaše se sva naša društva u četverokut a vrsna lanfara našeg Hrv. Sokola zasvirala je „Lijepu našu“. Time je bila ova patriotska svečanost svršena, te se društva razidjoše.

Hvalimo „Hrv. čitaonici“ u Samoboru kao najstarijem našem društvu da je preuzela inicijativu za ovu proslavu, a bila joj je i dužnost, jer je sa ovom čitaonom za svog boravka u Samoboru pok. Perkovac imao i vrlo lijepe i ugodne veze.

Slava Perkovcu!!!

Zvonarski statut za župu Samobor.

Župljani župe Samobor nabavili su g. 1926 četiri nova zvona za župnu cr-

kvu Sv. Anastazije u Samoboru, jer su im prijašnja za svjetskog rata g. 1917. oduzeta. Tim povodom stvaraju oni ovaj zvonarski statut, koji imade vezati sve župljane župe Samobor kao i svakog župnika samoborskog.

Ovaj statut stupa na snagu onim danom, kad budu sva četiri nova zvona postavljena u zvonik župne crkve Sv. Anastazije u Samoboru i nakon odobrenja istog po Nadbiskupskom duhovnom stolu u Zagrebu.

1.

Za pokojnike zvoniti se po dosadanjem običaju u 8 sati u jutro i u 4 sata popodne. Za muškog pokojnika zvoniti se u tri maha (3 rožnja) po 5 minuta dakle svega 15 minuta. Za ženskog pokojnika zvoniti se u 2 maha (2 rožnja) po 5 minuta, dakle svega 10 minuta. Na umiranje pozvoni zvonar a malim zvonom onda, kad mu je smrt župljanina javljena.

2.

Za zvonjenje ne plaćaju ništa (osim pristojbe zvonaru) svi oni župljani — kuće gospodari, njihove žene i djeca — koji su potpuno uplatili svoj prinos za nabavu novih zvona, koji im je prema njihovom izravnom porezu određen po posebno izabranom odhodu g. 1925.

U tom je ipak razlika, kako se vidi iz slijedećih članaka.

3.

Sa sva četiri zvona zvoniti se samo onom župljaninu ili župljanki, koji je gospo-

† Josip Kotarski.

Župnik loborski u. m.

Naša samoborska župa napose sam Samobor, davao je našoj nadbiskupiji nekoć razmjerno najveći postotak svećenstva. Mogli bi skoro napisati cijelu jednu brošuru o svećenicima iz Samoborske župe. Naši stari, ako im je bilo moguće kojeg darovitijeg sina dati na više nauke, najradje su ga dali u svećenički stalež i to iz skroz idealnih motiva, da služi Bogu i domovini. Podcrtavam bo, da velika većina svećenika Samoboraca potječe iz odličnih, starih i dosta imućnih obitelji, koje su mogle svoju djecu školati i za druga zvanja. Ta pojava je karakteristična za samoborsku župu i duh, koji je njekoć u njoj vladao; ta nam pojava kazuje jedan visoki idealizam u samoborskih župljana, koga žali Bože danas više nema. Dok smo prije kojih dvadeset godina bili vikli preko školskih praznika gledati u Samoboru po 4-6 klerika iz naše župe, danas nema više ni jednoga. Zednji je zaređen 1914. dakle prije dvanajst godina. Prije je naš Samobor imao skoro svake godine novu sv. misu, danas već jedva i znade, što je to i koliki je to ponos za jednom župu.

Danas je broj svećenika Samoboraca kao iako ništa kao još nikada. Stari nas os-

tavljaju i odilaze Bogu na pravdu a njihov redovi ne popunjuju se mladima, već ostaju prazni. Evo u zadnjih deset godina pokosi nam zemlja smrt: Filipca, Mrzljaka, Čebuškica, Horvatića, Švarića, Obada, Oslakovića, Vukovinskoga i Jecmana a na 13. svibnja o. g. preseli se u bolji život opet jedan list naše gore: gospodin Josip Kotarski, umirovljeni župnik loborski.

Pošto sam tu blagu dušu poznavao i s njom blizu 20 godina prijateljevao, to mi moji dragi Samoborci, a i ostali blagohotni čitatelji „Samob. Lista“ ne će zamjeriti, ako ovdje iznesem njemu u spomen ovih par redaka. Držim, da ću time ugoditi njegovim — makar danas i malobrojnim — znancima, koji su ga štovali i ljubili, a sa svoje strane izvršiti neznatan čin pieteta spram dragoga i nezaboravnoga prijatelja.

Josip Kotarski rodio se 10. studena 1851. u selu Kladju, lilijska samoborske župe. Pučku školu polazio u Samoboru. U samostanu je imao stan i hranu. Gimnaziju i bogoslovje polazio je u Zagrebu. Kad je 1876. zaređen za svećenika bude poslan za kapelana u Lobor k župniku Janku Borovečkomu, gdje ostane tri godine. Odatd je 1879. premješten u Prozorje k poznatom književniku i pučkom piscu Josipu Zoriću. Makar je tu boravio samo jednu godinu ipak je to vrijeme boravka uz marnog Zorića bilo za njegov budući dušobrišnički i književni rad od velikog uticaja

Početak rujna 1880. premješten je iz Prozorja u Gornju Stubicu. Kad je g. 1881. loborski župnik Borovečki umirovljen predložio kolator Samuel grol Keglević Kotarskoga za župnika u Loboru, koga je već kao kapelana radi njegovih linih manira zavolio. Za župu je prisegao 11. rujna 1881. te na njoj djelovao neprekidno nešto manje od četrdeset godina.

Kroz ovaj dugi niz godina razvio je Kotarski veliku djelatnost. Poučavao marljivo narod u crkvi i izvan nje, širio dobro štivo, predajao u racionalnom gospodarstvu i t. d. Mnogo se trudio, da uredi zanemarenu župnu crkvu i područne kapele, župni dvor i gospodarske zgrade. Osobito je skrb posvetio kapelici Majke Božje Gorske, koja se nalazi tik nad Loborom a ispod ruševina Oštrc-grada. Cijelu kapelu dao je taracati keramičnim pločicama te istu, kao i arkade oko nje, dao oslikati. Opet je uskrivio i visoko podigao kod nje prošćenja, koja su po njegovim predšastnicima posve zapuštena. Danas je ta kapela omiljeno prošćenje naroda a južne i sjeverne strane Ivančice, koju na hiljade pobožnih prošćenjara svake godine posjećuje. Možemo otvoreno reći, da je tim svojim dugogodišnjim i neumornim radom upravo preporodio loborsku župu. Bio je uz to čovjek blage čudi, lina, miran, naobražen i gostoljubiv pak je radi tih lijepih svojstva svakome imponirao.

(Nastavit će se)

dar ili gospodarica kuće, a uplatio je za nabavu zvona cijeli svoj prinos, koji iznosi više od 100 Din. (stotinu dinara). Koji je gospodar ili gospodarica kuće uplatio cijeli određeni prinos a taj iznosi manje od 100 Din, tomu se zvonu sa sva 4 zvona samo kod sprovođa.

4.

Svim ostalim članovima obitelji, koja je potpuno uplatila svoj određeni prinos za nabavu zvona kao i onim gospodarima i gospodaricama, koji su doprinesli manje od 100 Din. (stotinu dinara), zvonu se besplatno sa tri manja zvona i to ako su navršili 16 godina života

5.

Mladeži od 7--16 godina zvonu se sa 2 manja zvona isto tako zvonu se sa 2 manja zvona ako je sprovod iz mitvačnice ili od crkve do groba kako je to uobičajeno u župi samoborskoj.

6.

Djeci ispod 7 godina zvonu se samo kod blagoslova pri crkvi i to samo jednim malim zvonom. Ako je sprovod djeteta od kuće, zvonu se sa 2 manja zvona i to samo za vrijeme sprovođa

7.

Oni gospodari ili gospodarice kuća, koji nijesu potpuno uplatili prema porezu određeni im prinos za nabavu novih zvona već samo neki dio tog prinosa imade pravo da im se zvonu sa tri manja zvona ako je njihov prinos veći od 50 D (pedeset). Ako je manji od 50 D (pedeset), zvonu im se sa dva manja zvona. Članovima njihovih obitelji zvonu se sa 2 manja zvona

Ako u ovom slučaju želi gospodar ili gospodarica da mu se zvonu sa sva četiri zvona ima doplatiti 60 Din (šesdeset) i pristojbu za zvonara. Član ovakove obitelji ako hoće da mu se zvonu sa 3 manja zvona ima platiti 30 Din (trid set) želi li zvonjenje sa sva 4 zvona ima platiti 90 Din (devedeset) i pristojbu zvonaru.

Blagoslov planinarskog skloništa na Japetiću.

Kako je poznato samoborsko Hrv planinarsko društvo »Japetić« po lielo je prošavše godine ispod samog vrha Japetića u visini od 8-2 m. svoju planinarsku kućicu. Ova je vrlo udobno uređena, tako da planinari u svako doba zimi i ljeti nadju ondje zgodno mjesto za odmor ili za prenočište. Od kakove je vrijednote ovakovo sklonište za planinare na ovako visokoj brdini nije nam nužno da napose napominjemo.

Kada je već sve bilo u toj kućici uređeno, zaželješe naši planinari da se ista i blagoslovi. Za ovaj svečan čin odrediše dan 20. pr. mj. Osvanulo je prekrasno svibanjsko jutro. Na Trgu Kralja Tomislava sastase se poslije 5 sati planinari i uzvanici (njih 40) za ovu svečanost, te se uputiše do Hamera gdje počinje željeznica šumsko industrijskog poduzeća gg. Keel i Benedik koji su stavili jedan vlak izletnicima besplatno na raspoloženje. Vlak krenuo je sa izletnicima u 1/2 7 kroz prekrasnu Lipovačku dolinu uz potok Gradnu sve do samog podnožja Japetića. Mnogi su od prisutnih, koji nisu još ovim putem prolazili uživajući u prekrasnoj prirodi ovog vrlo romantičnog predjela.

Odanle pošto se pjesice do planinarske kuće kamo je cijelo društvo stiglo oko 9 sati.

Nakon kratkog odmora obavio je samoborski župnik i dekan veleč g. Mitan Zjajić blagoslov planinarske kuće, te je ovom zgodnom izrekao ovaj govor:

Gospodo planinari!

Vrlo rado odazvao sam se pozivu Hrv. planinarskog društva »Japetić« u Samoboru i došao danas ovamo da obavim blagoslov planinarske kuće.

Hrvatski planinari rado će pohađjati ovaj dom i tražiti u njemu odmora i počinka. Gledat će odavde ljepotu prirode Božje. Kad se čovjek zamisli u prirodu, u zakone prirode, u red, koji u prirodi vlada, morati će logično pomisliti na jedno više razumno biće, koje je to sve stvorilo, po sve uzdržava i upravlja a to je Bog. Jest doista spoznaja prirode vodi nas do spoznaje božanstva i zato mnogi veliki umovi, koji su prirodu proučavali, bili su vrlo odani Bogu i vjeri kao n. pr. Ampere, Faraday, Helmholtz, Kopernik, Laplace, Newton, Voltin i dr. Svuda vidiš čovječe djela i tragove Božj g savršenstva i veličanstva, njegove sveobitnosti i dobrote. Tako ćeš planinaru pohađjajući planine morati očititi vjersko čuvstvo

Gledajući lijepe krajeve, bregove i doline, gore i šume u ćeš planinaru još većma zavoliti svoju rođjnu grudu, svoju domovinu čititi ćeš, da su istinite riječi pjesnika hrvatske himne Antuna Mihanovića, koji veli: »Mila kuda si nam ravna, mila kuda si planina.« Ponos će ti obuzeti grudi, da si Hrvat, da si sin lijepe domovine

Čestitaj agilnom samoborskom planinarskom društvu i njegovom predsjedniku g. S. Šoiću, što su ustrajnim radom u kratko vrijeme došli do ovog planinarskog doma.

Mi ćemo se gospodo danas ovdje i zabavljati. Ja Vas molim i pozivam, da nas bar na čas obuzmu one misli, koje su obuzele slovenskog pjesnika Cimpermana, koji u pjesmi »Na planine« želi, da se pred smrt još jednom uspne na planine, da se divi ljepoti svoje domovine, da bude bliže nebu te ga zamoli, da udijeli narodu ono što mu treba. Vini i mi danas na ovom bijegu uzdah i molitvu Bogu, da udijeli hrvatskom narodu ono, što mu treba

Iza ovog govora otpjevaše pjevači »Jeko« »Lijepa naša domovino« pa je time ovaj svečan čin bio dovršen

Nakon kratkog zajutraka krenulo je čitavo društvo na vrh »Japetića« s kojega se pružaju vanredno lijepi vidici na Savsku dolinu i Slovenske brdine, te dolinu između Jaske i Karlovca. Na žalost zrak nije bio posve čist pa je prema tome i vidik bio slabiji. Vrativši se sa vrha brda do planinarske kućice, podvorenii su izletnici na razaju pečenom janjetinom i dobrom čašicom vina, pa čak i crnom kavom. Razvila se ugodna zabava, kod koje su pale i patriotske nazdravice. A pozdravljeni su napose predsjednik »Japetića« g. Šoić, vlasnici šumskog poduzeća gg. Keel i Benedik radi svoje susretljivosti prema planinarskom društvu g. Mešić, koji je mnogo doprinjeo da se mogla podići planinarska kuća na »Japetiću«, g. Juraj pl. Bedeković, vlastelin iz Zagorja koji je pribivao ovoj svečanosti kao gost, i naš vrlo samoborac župnik u Bedekovčini veleč. g. Vjekoslav Noršić.

Poslije 4 sata popodne krenuli svi izletnici sa Japetića prema Lipovačkoj dolini, gdje ih je opet dočekao vlak, kojim se odvezoše do Hamera.

Sve u svem sam izlet i blagoslov planinarske kuće prošao je u ugodnom raspoloženju, kojega čovjek može osjećati samo u ovako divnoj prirodi

Napose ide hvala čitavom planinarskom društvu na čelu sa predsjednikom g. Šoićem, koji su znali ovako lijepo i ugodno uprirediti ovaj izlet, koji će ostati u neizbrisivoj uspomeni svim učesnicima.

Domaće vijesti.

Ispiti.

Ispiti u osnovnoj školi u Samoboru bit će 23. o. mj. ovim redom: Od 8-9 sati: I. godište dječaka, Od 9-10 sati I. godište djevojčica. Od 10-11 sati: II. godište obospolno. Od 11-12 sati: III. godište obospolno. Od 2-3 sata: IV. i V. godište dječaka. Od 3-4 sata: IV. i V. godište djevojčica. Od 4-5 sati: Opetovnica

U šegrtskoj školi bit će ispit 20. o. mj. i to:

Od 2-3 sata Niži A) razred. Od 3-4. sata Niži B) razred. Od 4-5 1/2 sati Viši odjel. **Izložba**

ženskih i muških ručnih radova otvorena je od 23. do 26. o. mj.

U isto je vrijeme izložba radova ženske stručne škole. — Pristup općinstvu slobodan **Predstava škol mladeži.**

U nedjelju 27. lipnja u 4 sata poslije podne održat će mladež osnovne škole svoje običajno posijelo. Prikazivat će se dječja igra Vodenjak i poznata Šenoina »Kugina kuća«, koja je preradjena kao igrokaz za djecu. Uz ove igre bit će dvije deklamacije, a pjevat će se: Gdje su one ptičice, (medjumurska narodna) Udri kirkiša i slovenske: Rožmarin i Svetlo solnce.

Posijelo će se održati u dvorani Panzije. Ulaznina I. mjesto 15 Din: (3 reda sjedala) II. mjesto 10 Din: stajanje 5 Din. — Čist je prihod namjenjem za siromašnu školsku djecu. Upozoruje se općinstvo, da će sjedala biti numerirana.

Bratovština sv. Vida

održavat će svoju redovitu glavnu godišnju skupštinu u nedjelju dne 20. o. mj. u 2 sata poslije podne u vlastitoj kleti. Isti dan prije podne služit će se sv. misa u 10 sati prije podne u kapelici sv. Vida u Otruševcu.

Koncert pjevačkog društva »Gralika« iz Ljubljane

U nedjelju 27. o. mj. priredjuje ovo vršno slovenačko društvo koncert svog muškog i mješovitog zbora u Samoboru u dvorani Pensiona »Lavica« u 1/2 9 sati na večer.

Na programu su: Zajc: »Curičica mala«, Dev: »Jagerle«, Jereb: »O krešu«, Hajdrih: »Cerkvica«, Adamić: »Ljubica ostani«, Adamić: »Francica« i »Polonica«, Vodopivec: »Na poljani«, Aljaž: »Triglav«, Zajc: »Ružica i slavulj«, Volarić: »Razstanak«, Adamić: »Lucipeter Can«.

»Gralika« je jedno među najboljim pjevačkim društvima u Ljubljani, pa se evo pruža našem građanstvu jedna ugodna večer, na što ovime upozorujemo.

Za uređenje parka

darovao je Josip Čitarović 100 Din. koje je dobio kao oštetu za svoje zemljište prigodom automobilske utrke.

Z »Hrvatski Sokol«

darovao je g. Josip Finger, osobiti dobrotvor naših društava, 100 Din. prigodom hodne vježbe Hrv. Sokola u Breganu.

Posveta barjaka u Molvicama.

Bratovština srca Marijina u Molvicama ima posvetu novog barjaka 20. lipnja na dan proštenja kod kapelice srca Marijina u Molvicah.

† Ana Romer

posljednica umrla je u Zagrebu 29. svibnja u 74. godini života. Pokojnica je prevezena 31. pr. mj. u Samobor i ovdje pokopana. Očja. Rezar majka je Ivana Rezara obrtnika u Samoboru i gdje Lamut u Zagrebu — Lahka joj zemlja!

Q. — k plesu „Samoborac“.

Na br. 10, pod čl Blagoslov plan kuće na Japetića slijedeće na razjašnjenje:

Koljena su mislim svim, izim treniranih planinara, radi visine i daljine „Japetića“ klecala i popuštala, ovo smo nekoji još posljednje dane čutili, tome pak ni krivo ono čime nas Vi kao stručnjak za boljšeg pjevača ocjenjivate, pao slučajno nesretno vlastitom krivnjom, već na ravnoj cesti, što se bi lahko i Vama kao treznom dogodilo.

O kupanju poput vrepca, u Gradni u prašini, da se ne prehladi, da su bili poradi toga još žuti mravci u strah i t. d. ni bilo potrebno javnosti razbubnjati.

Ovaj „bolji pjevač“ ubraja si u čast da je bio od nekih odličnih osoba animiran za izlet na Japetić, srdačna hvala i Bog plati svima, bilo je zbilja krasno. Rado se je odazvao, jer su ga vukle planine, pjesma i dobri domaći znanci, nije pak išao na „Japetić“ zato, da bi služio kao mate i ja' remirnim duhovima u njihove svrhe. S. r.

† August Lojna

posjednik i trgovac kožom umro je u subotu 29. svibnja u 36 godini života. — Sprovod bio mu je u nedjelju poslije podne kome su prisustvovala naša domaća društva vatrogasno, Obrtničko i Sokol kojima je bio temeljitijim članom te ostalo građanstvo. — Lahka mu bila zemlja.

Izjava

„Samoborac“ od 10. VI. 1926 br. 11 ima natpis „Ratoborni pekari“ dakle posve općenito! Iako se ispod tog natpisa ironički osvrće na jednu ovdašnju pekara, ipak mi drugi pekari, napose ja kao vlasnik jedne od starijih građanskih pekara u Samoboru moramo da se žalimo zbog ove općenitosti u kojoj se obzrno prikriva ime dotičnika, dok se umjesto njega udara uopće na pekare. Radi toga i raširenom javnom mnijenju na objašnjenje, smatram se radi takovog postupka prinudjenim ovdje izjaviti, da se na mene odnosa notica u listu „Samoborac“ uopće ne odnosi.

Stjepan Fresl mi
vlasnik pekare.

Sokolstvo.

Hodna vježba Hrvatskog Sokola župe Fonove na Breganu bila je u nedjelju 30. svibnja. Iz Zagreba došla su slijedeća društva: Wilsonov trg Sv. Duh, Pantovčak, Nova Ves i Sava, sa starješinstvom župe i svako društvo sa svojom fanfarom i konjicom.

Bila je to impozantna povorka od po prilici 600 sokola. Na kolodvoru dočekao ih je naš Hrv. Sokol sa fanfarom. Naše je građanstvo u počast Hrv. Sokola okitilo svoje kuće barjacima a isto tako naše seljaštvo duž čitavu cestu do Bregane.

Na Bregani u prekrasnom zelenilu u bašči M. Goršaka pozdravio je Sokole starosta Breganskog Hrv. Sokola brat Stiene, lijepom dobrodošlicom, a iza njega govorio je starosta samoborskog Hrv. Sokola brat Marko Bahovec iz njegovog govora donosimo slijedeće:

Danas, kad se nalazimo u ovom ubavom mjestancu — na pragu Slovenstva — dužnost mi je u ime sviju nas istaknuti, da nismo došli ovamo — kako možda neki misle, — da izazivamo ili čak osvajamo — ne, mi smo došli, da se sjetimo onih lijepih uspomena, kad su se u bratskom zagrljaju slovenski i hrvatski Sokolovi oduševljavali za slobodu svog potlačenog i izmučenog naroda — mi smo došli da u tim uspomena crpimo novu snagu za buduću naš zajednički rad, pa zato našoj braći Slovincima dovikujemo vratite se „Slovenstvu“. Hvala Bogu već se vide znači, da će do tog doći — a što će biti onda prirodnije nego da se braća Slovinci i opet oslone na svoju najbližu braću Hrvate, na onu braću koja nikad brata zalajala nisu i koja su ga u

najodsudnijim časovima otvoreno i pošteno podupirali u njegovoj narodnoj borbi. Nije daleko, kad će se slovenski i hrvatski sokolovi u masama sletiti, da obnove nekadanju bratsku ljubav, da si stisnu bratske desnice i prišapnu „Odnijehala nas jedna — slohoda željna mati“ a iz tisuć hrvatskih zagrljaja zaorit diljem naše mile domaje: Slovenac i Hrvat — za uvijek brat i brat!!!

Brat dr. Hofer pozdravlja braću iz Bregane kao i slovenski narod.

Iza toga razvila se prava bratska i Sokolska zabava. U pol 8 sati nastupili su Hrv. Sokoli put prema Samoboru vraćajući se kući. Na trgu Kralja Tomislava oprostilo se i zahvalio našem građanstvu i Sokolstvu na lije pom dočeku podstarosta župe Fonove brat Malivuk. A zatim krenula je čitava povorka praćena poklicima „Živili!“ na kolodvor.

PROSVJETA.

Novo nagradno knjige „Pedag abora.“

Hrv. Pedagoško književni zbor izdao je za godinu 1926 ove tri knjige: 1. Josip Cvrtić: Mali pelivan i druge pripovjesti. — 2. Bogumil Toni: Žvko vrapčić, ilustrirano. — 3. Lj. Krajačić: Višnjica i druge pripovjesti, sa slikama.

Gospodarstvo.

Grozov moljac

O grozovom moljcu bilo je pisano već u ovome cij. listu. Već prije tri godine upozorili smo na ovog štetnika. Tada se još u maloj mjeri bio pojavio. Poslije filoksere ovo je jedan od najpogibelnijih neprijatelja naših vinograda. Njegovo rapidno množenje upravo zastrašuje čovjeka. U Njemačkoj vode us trajnu borbu protiv moljca već v.še godina. O njegovom zlihanju donešen je tamo i zakon koji strogo naredjuje da ga prema izdanom naputku svi vinogradari imaju uništavati pod prijetnjom globe, zatvora, kao i to, da općina na njegov trošak provadja rad oko suzbijanja u koliko bi dotičnik zanemarilo. Dakako da do toga ni ne dolazi jer su i ovi svjesni, da je u vlastitom njihovom interesu da ga uništavaju. Sama obrana provadja se dvojako mehanički i opet štrcanjem loze sa preparatima, koji sadrže arsena od čega ugine. Mehanički način obrane jest taj da se pod konac zime prigodom rezidbe temeljito očisti staru koru sa trsa, kod čega se uništi mnogo kukuljica grozovog moljca koje se nalaze pod korom i pukotinama trsa da ovdje pre zime, drugo da se prigodom cvatnje zapredene jagode u kojima se nalazi crv moljca prislima sgnječi ili se vade iglom, — ovo potonje ide nešto sporije. Kod pojave druge generacije koncem srpnja i početkom kolovoza izrezuju se crvljive jagode sa škaricama. Za štrcanje grozdja protiv moljca upotrebljavaju sa uspjehom već više godina arsenov preparat zvan „Uranlagrin“.

Prva iskustva nisu baš zadovoljavala konstatovano je, da ga na taj način ugine jedva 20 do 30 od sto. Tekom posljednjih godina uspjeh je povoljniji, jer ga ugine sada i do 80 posto. Opazilo se je da mnogo zavisi o tom je li pravodobno i temeljito škropjeno sa dodatkom arsenovog preparata rastopljeni galice. Već kod drugog škropljenja pod konac svibnja — svakako pred cvatnjom treba početi, štim u vrijeme cvatnje, a poslije cvatnje do šare valja još dva puta škropiti sa dodatkom galici pomenutog preparata, da se uništi razvitak crva druge generacije. Kod nas su u prometu u trgovini arsenovi preparati pod imenom Arsolol i Arsol. Dali im je sastav i djelovanje točno isto kao i Njemačkog Uranlagrin to će se istom vidjeti.

Arsola uzima se za štrcanje pred cvatnjom 25–30 dkg. i za svako daljnje škropljenje isto toliko.

Da bude uspjeh sjeguran treba što jače sve grozdje temeljito sa svih strana poškopiti, jer površno škropljenje nehasni puno.

Arsenov preparat djeluje otrovno na unutarnje organe zato crv ugine samo onda ako izgriza poškopljene jagode ili druge dijelove loze, stoga je neispravno tvrditi po tom ako je netko crva u tekućini okupao pa nije uginuo da sredstvo za to ne djeluje i nevalja.

Onaj koji škropi treba paziti, da mu tekućina ne dospije u usta. Prije jela treba dobro ruke oprati. Isto tako ni odpatke loze ili travu ne smije se podavati stoci prije no što je od kiše dobro isprana.

Na samo vino pomeauta tekućina sa arsenikovim preparatom nema nikakova upliva

Cesar.

Dječji krevet

sa slamnjačom i strunjačom prodaje se —
Upitati u upravi lista.

Stan krasan u vili, sastoji se iz 4 soba, kupatone, kuhinje, 2 služinske sobe, vodovod, telefon i sav komfort iznajmljuje se odmah ili po dogovoru. Adresa u upravi lista.

ŠMIDHENOVO sumpor. kupalište

Otvoreno je. Dobivaju se dnevno tople kupelji od 7 sati ujutro do 7 na večer. U kupalištu uredjen je buffet u kojem se dnevno dobivaju dobra domaća topla i mrzla jela te dobra pića.

Cijene umjerene.

Za gotovo Na otplatu
Društvo za prodaju
Singer šivaćih strojeva

BOURNE & CO NEW-YORK

otvorilo je za svoje p. n. mušterije dućan u Samoboru, kuća Anin-dol gdje će držati stalno na skladištu svoje poznato na cijelom, svijetu najbolje

Singer šivaće strojeve

za kućnu obiteljsku i industrijsku uporabu kao i

Singer igle, **Singer** konac, **Singer** igle **Singer** doknadne djelove.

Društvo za prodaju

SINGER šivaćih strojeva

BOURNE & CO NEW-YORK

JAVNA ZAHVALA.

Svim rođjacima, prijateljima i znancima, koji su milog nam supruga i oca

Augusta Lojna

do hladna groba sproveli, a nama svoje sućešće izrazili, budi ovime naša najtoplija hvala.

Napose hvala g. dru. Antunu Ageru za njegovu veliku skrb oko milog nam pokojnika za njegove teške i dugotrajne bolesti. Obrtno-radničkom i Vatrogasnom društvu te Hrv. Sokolu, koji ga sprovedoše do posljednjeg počivališta, a g. Josipu Zokalju, koji nam je u svem bio u pomoć za ovih za nas teških dana.

Svima još jednom usrdna hvala.
Rastužena supruga i djeca.

P. n. gg. gostioničari!

Pivo Export i Jelačić

prodaje na veliko uz cijenu kao u pivovari.
Franjo Tkalčić
gostioničar.
(prije Ivan Budi)

Cipele

polucipele, četvrt cipele (firtlerice) sa raznim špangama, iz najbolje antilop, lak, šavro i boks kože u bojama sa lakastim utisom, sa kožnom ili drvenom petom zatim dječje cipele, polucipele sa špangom, iz laka, bijelog rubuka, crne, i smeđe kože, zatim planinarske cipele iz prave smeđe sport krom kože, sandalice iz smeđe kože živane, izradjujem po narudžbi i mjeri uz umjerenu cijenu.

Sv. štovanjem
M. Šestak postolar
Samobor Toplička ul. br. 3.

GOSTIONA FRANJO TKALČIĆ

(prije Ivan Budi.)

DNEVNO SVJEZI ZAJUTRAK.

Najbolja Samoborska i Plješivička
vina od godine 1924.

Svaki dan svježe pivo na čaše.

Svake nedjelje na ražnju janjci i
odojci.

Najljepša bašča ugodna hladovina.

Preporuča se

Franjo Tkalčić
gostioničar

BENZIN i UBJE

(Gargoyle-Mobilol)

za automobile i motne kile dobiva
se u svako doba kod

M. UGARKOVIĆA

Samobor

trgovina mješovitom robom.

SINGER

šivaći strojevi su najbolji.

ZA GOŠOVO.

NA OTPLATU

u mjesečnim i nedjeljnim obrocima.

Singer igle

Singer konac

Singer doknadne dijelove

Singer ulje

dobijete u novoovremenom dućanu u Samoboru, kuća Anin-dol

Društvo za prodaju

SINGER šivaćih strojeva

BOURNE & CO NEW-YORK

Dućan Samobor.

Čuvajte svoja pluća od prašine!

Da održite svoja pluća zdrava, potrebno je, da se čuvate prašine i uzročnika mnogih bolesti, koji se u nebrojenoj količini u prašini nalaze. Zato mažite podove Vaših soba, dućana, poslovnica i radionica sa

GARGOYLE FLURITOM.

Sa GARGOYLE FLURITOM postignuti su najbolji rezultati, a njegove su osobite prednosti: 1. što najpotpunije odstranjuje prašinu; 2. što je bez mirisa; 3. što najbolje konzervira drveni pod; 4. što ne pravi pod klizavim i ne prija; 5. što se njime uštedjuje na radu i troškovima

GARGOYLE FLURITOM ne hlapi, jer ga drvo upija. Od najveće je higijenske važnosti, što se u sobi, gdje je pod namazan sa Gargoyle Fluritom, slegnuta prašina ne diže ponovo, kao što je to slučaj tamo, gdje se podovi ne mažu. — GARGOYLE FLURITOM se stoga preporuča naročito za škole, gumbaone, plesne dvorane, stanove, urede, dućane, radionice, skladišta, poštanske urede, sudnice i t. d. — Dobiva se u trgovini

M. UGARKOVIĆA u Samoboru.

Kod nabave uija dobiva se besplatno štampana uputa za uporabu.

Gradjevni materijal

i to: cementni crijep, blokovi za gradnju kuća, staja, šupo, cementne cijevi sa ograncima i zavojima, daske, grede, cementa itd. za gradnje najjeftinije kod

„Samoborke“ d. d. Samobor
(preko puta kolodvora)

Prva Samoborska gypsarna

M. pl. Praunsperger

SAMOBOR, Starogradska ulica br. 27.

ZAGREB, Prilaz D. D. br. 6. I.

GYPS iz vlastite rova kemičkom analizom pronađen kao izvanredno dobro umjetno gnojivo, te nagradjeno na Gospodarskoj izložbi u Zagrebu god. 1891. sa velikom srebrenom kolajnom.

Preporuča se svim gospodarima.